

Publicerad 2013-08-04 19:30 av Marianne Räf
Måste fortsätta å röra på mig, inte stelna i Samtiden.

Skvatt galen

Legat under ytan
mellan räffliga slamsor,
som vajade
för en vind
igenom
väggarna.

Nu, är det mera tomrum
omkring och det ekar
i frånvaron av dig.

Snugga fylld med röd tobak-
som en reflexbelyst
tingest i en tankebild
mellan öronen.

Jag kom nästan bort
i chocken!
Minnet av någon.
Stekpanna i hand
rakt på huvudet.

En av grannfruarna
sjunger operaduett
med sin oäkting
på blankisen.

Jag måste
ta mej till
Morgondagen!
Där Gud
väntar
med kaffe och varm
sockerkaka!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten